



Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τῇ 9//22.6.2025.
Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Ἀγιορειτῶν Πατέρων.

Ἀπάντηση στὸν συγγραφέα- ἐπίδοξο «μνηστῆρα» τῆς θεολογίας τοῦ τευχιδίου «Ἐκκλησία ἢ θάνατος».

ὑπὸ Ἀγιορειτῶν Κελλιωτῶν Πατέρων.

Διαβάσαμε πρόσφατα τὸ νεοκυκλοφορηθὲν βιβλίο «Ἐκκλησία ἢ θάνατος» τοῦ Ἱερομονάχου Ἀντίπα. Ἀκολουθώντας τὸ: «ὅ,τι δημοσίως λέγεται, δημοσίως καὶ ἐλέγχεται» ἐπισημαίνουμε τὰ ἑξῆς :

Μιᾶς καὶ ὁ ἀγαπητὸς Ἱερομόναχος ἀρχίζει μὲ λόγια τοῦ Ἁγίου Παΐσιου, θυμόμαστε καὶ ἐμεῖς, παλαιότερα, ὅταν ἓνας ὀνομαστὸς Γέροντας εἶχε δημοσιεύσει ἓνα βιβλίο του γιὰ τὴν Ἐκκλησία, καλὴ ὥρα ὅπως τώρα, εἶχε πεῖ -ὁ Ἅγιος Παῖσιος- : «αὐτὸς ἀνακατεύει στὸ βιβλίο του, μαρμελάδες μὲ μύξες». Αὐτὴ τὴν αἴσθηση ἔχουμε καὶ τώρα, διαβάζοντας τὸ «Ἐκκλησία ἢ θάνατος».

Ἔχει σημεῖα στὸ κείμενο ποὺ εἶναι γλυκύτερα ἀπὸ πολλές ... «μαρμελάδες». Ἔχει λόγια, ποὺ κάνεις τὸ σταυρό σου καὶ λές «Δόξα σοι ὁ Θεός». Ὅσο προχωρᾷς, ὅμως, καὶ ξεδιπλώνεται ἡ σκέψη τοῦ συγγραφέα, ἀρχίζει ἡ καρδιά νὰ σφίγγεται καὶ νὰ ἔρχεται ἡ γεύση τῆς «μύξας» καὶ μάλιστα δυσώδους. Βλέπεις πλέον ξεκάθαρα ὅτι ὑπάρχει στὸ κείμενο στόχευση, παραποίηση καὶ ἀπόκρυψη θεμελιωδῶν στοιχείων τῆς Πίστεως.

Γιὰ παράδειγμα, ὁμιλεῖ γιὰ ὑπακοή καὶ ἀφοσίωση στὴν Ἐκκλησία, ὡς τὸ γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα. Ποιὸς ἄραγε ἀντιλέγει; Περιγράφει τὴν ὠραιότητα καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἐκκλησίας. Ποιὸς νὰ μὴ θαυμάσει; Πράγματι, ὁ κόσμος ὅλος δημιουργήθηκε γιὰ νὰ γίνῃ Ἐκκλησία. Ἀναφέρει ἐξαίρετα χωρία, εἰδικὰ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη Χρυσόστομο, περὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλα θαυμαστὰ καὶ ὠραῖα.

Στὴ συνέχεια, ξεδιπλώνεται καὶ μυκτηρίζει τοὺς «ζηλωτὲς τῶν πατρῶων παραδόσεων». Φαίνεται ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὸ Δ' Μακκαβαίων τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ὅπως καὶ οἱ προτεστάντες. Ἐκεῖ οἱ Μακκαβαῖοι μαρτύρησαν γιὰ τὶς πατρῶες Ἱερὲς παραδόσεις, καὶ μάλιστα τοῦ Νόμου. Οἱ σύγχρονοι ἔνθεοι πιστοὶ ὀνομάζονται ἐμπαικτικῶς - σύμφωνα μὲ τὴν «οἰκουμενιστικὴ» φρασεολογία του- «ὑπερζηλωτὲς ὀρθόδοξοι». Δὲν καταδέχεται οὔτε νὰ τοὺς ἀκούσει. Φαίνεται καθαρά, ὅτι ὁ ἐν λόγω Ἱερομόναχος, μπορεῖ νὰ διαλεχθεῖ μὲ τοὺς πάντες, ἀκόμα καὶ μὲ σαμάνους φυλάρχους τῆς Ἀφρικῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του ὀρθοδόξους, ποὺ γεννηθῆκαν ἀπὸ τὴν ἴδια κολυμβήθρα. Ἔχει μιὰ ἀπέχθεια καὶ μιὰ «στραβομουτσουριά» (μιὰ ἀποστροφή) ὅταν τοὺς βλέπει. Μόλις δὲ βλέπει «μίτρες καὶ ἐγκόλπια», ἀνοίγει ἡ καρδιά του καὶ ψάλλει ἀόκνως.

Γράφει, συχνὰ πυκνά, γιὰ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα καὶ ὑποταγὴ στὸν ἐπίσκοπο. Ἀκολουθώντας τὸν ἐκλιπόντα Ζηζιούλα (μὲ τὴν πλανεμένη ζηζιούλεια θεωρία του), ἀναφέρει ἐπιλεκτικὰ ὠραῖα χωρία τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου, περὶ τῆς ἐνότητος γύρω ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο, ποὺ ὡς ἐκφραστὴς καὶ φορέας τοῦ μυστηρίου τῆς πίστεως, τὸν ἀκολουθοῦν οἱ πιστοί, ὡς λογικὰ πρόβατα, ὅταν ἡ Ἐκκλησία εἶναι σὲ περίοδο εἰρήνης καὶ ὀρθόδοξης εὐταξίας. Ὅμως, πέρα ἀπὸ τὰ χωρία αὐτά, καλὸν εἶναι νὰ διαβάσει ἀναλυτικὰ ὅλα τὰ κείμενα τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου. Ἐκεῖ θὰ δεῖ ὅτι μιλάει ὁ Ἅγιος γιὰ ψευδοπροφῆτες καὶ γιὰ ψευδεπισκόπους. Ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ἀκολουθώντας τοὺς προφῆτες καὶ Ἀποστόλους καυτηριάζει τὴν ἐκτροπὴ τῶν ἐπισκόπων, τὴν ὁποία ἐδῶ ὁ Ἱερομόναχος καὶ συγγραφεὺς τὴν προσπερνάει ἀδιάφορα καὶ ἀναίσθητα...!!

Ἡ Ἁγία Γραφή, ἢ μᾶλλον, ὁ Ἰδιος ὁ Τρισυπόστατος Θεός, εἶναι σαφέστατος :

«Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνα μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου» (Ἱερ.12,10).

«Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδαν πονηρίας αὐτῶν» (Ἱερ.23,11).

«Ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσιν καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος Κυρίου» (Ἱερ.23,16).

«Οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν τὸν νόμον μου καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἅγια μου» (Ἱερ.22,26).

Ὅλως ἰδιαιτέρως τὸ Κεφ.34 τοῦ προφήτη Ἰεζεκιήλ εἶναι ἀφιερωμένο στοὺς ποιμένες. Αὐτὰ ὅλα τῆς Θεοπνεύστου Ἀγίας Γραφῆς δὲν τὰ γνωρίζει ὁ ὀξυγράφος ἱερομόναχος ;

Δὲν γνωρίζει, ὅτι στὴν Ἱερὰ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι συνεχῶς ἐπαναλαμβανόμενα;

Ὅταν ὁ ἐπίσκοπος καὶ ποιμένας, τηρεῖ καὶ διδάσκει, ἀκριβῶς τὰ ὅσα ὑποσχέθηκε στὴ χειροτονία του, τότε κανεῖς δὲν ἀντιλέγει. Θαυμάζει καὶ ἀκολουθεῖ. Δὲν βλέπει ἄραγε, ὁ μέγας συγγραφέας, ὅτι ἡ **ἐκκοσμίκευση** ἔχει ἰσοπεδώσει τὶς ἐκκλησιαστικὲς διοικήσεις, κληρικούς, μοναχοὺς καὶ περιάκουστες Μονές;; Ἀλήθεια, σὲ ποιο κόσμῳ ζεῖ ;

Ἄς μᾶς πεῖ, γιὰ τὰ λογικὰ πρόβατα, τί διδάσκουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία; Τί ἔκαναν σὲ ταραγμένες ἐποχές, οἱ πιστοὶ ;; Γιατί, στὸ κείμενό του χειρίζεται τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία κατὰ τὸ δοκοῦν ; Παίρνει ἐξαιρέσεις καὶ τὶς κάνει κανόνα καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τοὺς πετάει στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων. Αὕτη εἶναι ἡ σύγχρονη «**κωδικοποίηση**» τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τοῦ νεωτερισμοῦ καὶ τῆς μεταπατερικότητος.

Ἐπίδοξε συγγραφέα,

τὸ «μυστήριον τῆς πίστεως» **δὲν** εἶναι ἰδιοκτησία κανενός. Ἄλλος ἔδωσε τὸ Αἷμα Του καὶ Σταυρώθηκε καὶ ἄλλοι «καμαρώνουν» μὲ τὸ Ὄνομα Του, σὲ πανηγύρια καὶ συνέδρια. Ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ τοῦ πιὸ μεγίστου, Πατριάρχες, Μητροπολίτες, Ἐπίσκοποι, κληρὸς καὶ λαός, οἱ **ΠΑΝΤΕΣ** κρίνονται, ἐπὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Πίστεως. Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ τὸ καπηλεύεται γιὰ τὴν «**δόξαν**» αὐτοῦ.

Κατηγορεῖς, ὅτι αὐτοὶ ποὺ ὑπερασπίζονται τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τὶς πατρῶες παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι «**αὐτεπάγγελτοι σωτῆρες**». Ἐνῶ δὲν τηροῦν οἱ ἴδιοι τίποτε, καταδικάζουν τοὺς ἄλλους. Ὅντως, μπορεῖ νὰ συμβαίνει καὶ αὐτό. Πρόσεχε ὅμως, γιατί τὸ πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι τὰ πρόβατα, ἔστω καὶ ἀτίθασα, ἀλλὰ οἱ «**ποιμένες**» ποὺ ἔγιναν **ΛΥΚΟΙ**. Μὴ «**διυλίζεις τὸν κώνωπα καὶ καταπίνεις τὴν κάμηλο**» (Ματθ.ΚΓ',24).

Ἄν ἀγαποῦσες πράγματι τὴν Ἐκκλησία, ὅπως διατείνεσαι, καὶ ἂν εἶχες Ἀγιοπατερικὸ φρόνημα, θὰ μίλαγες γιὰ τὸν ἐμπαιγμὸ καὶ τὶς διαστρεβλώσεις τῆς σωτηριώδους Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ ὄχι «**νεφελωδῶς**» περὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ, ἂν γινόταν αὐτό, θὰ σοῦ κόβονταν οἱ δημόσιες σχέσεις, τὰ δωρεὰν ταξίδια καὶ παρουσιάσεις σὲ συνέδρια καὶ αἵθουσες καὶ οἱ ποικίλες ἐπιδότησεις. Ὅποτε, γιὰ νὰ εἶσαι «**ἀρεστός**» ἀσχολεῖσαι μὲ τὰ ἐνοχλητικὰ «**κουνούπια**», δηλαδὴ τοὺς πιστοὺς ποὺ πονᾶνε γιὰ τὴν πίστη τους, ποὺ ἔστω καὶ χωρὶς ἐπίγνωση, σᾶς τσιμπᾶνε στὴν ἀφράτη ἐπιδερμίδα σας. Οἱ «**κάμηλοι**», ὅμως, ποὺ παραβλέπεις καὶ κάνεις τὸν τυφλό, αὐτοὶ μὲ πλήρη ἐπίγνωση, ἀσελγοῦν τὸ ἀμώμητο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Μιᾶς ὅμως, ποὺ ἀναφέρθηκες καὶ στοὺς «**Ἀγιορεῖτες Κελλιῶτες Πατέρες**», εἶναι φυσικὸ νὰ μὴ τοὺς γνωρίζεις. Οὔτε πόσοι, οὔτε ποιοὶ εἶναι καὶ ἂν εἶναι πράγματι Ἀγιορεῖτες. Καλὸν εἶναι νὰ μετρήσεις πόσες ἡμέρες τοῦ χρόνου εἶσαι στὸ Κελλί σου καὶ πόσες στὴν «**παγκόσμιον δόξαν**». Εἶναι φυσικὸ νὰ μὴ γνωρίζεις τὰ ἐσώτερα τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἡ εἰδικότητά σου εἶναι ἐπὶ πάντων τῶν Πατριαρχείων καὶ Ἐκκλησιῶν, καὶ ἐπὶ πάντων «**φιλανθρώπων καὶ πλουσιῶν**» πιστῶν. Μάλιστα, ἐξ ἰδίου αὐτοτιτολοφορεῖσαι ὡς «**οἰκουμενικὸς πνευματικὸς**» τῆς Ἐκκλησίας. Ὅποτε ἄφησε τοὺς «**Ἀγιορεῖτας Κελλιῶτας**» νὰ μιᾶνε γιὰ τὸν «**πόνον**» τους.

Ἐξ ἄλλου τὸ δικό σου γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα τὸ καταγράφεις «*ιδίαις χερσίν*» : «καὶ ἕναν γαῖδαρο νὰ ἀγιοκατατάξει ἡ Ἐκκλησία, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ τὸν προσκυνήσουμε».^{*} Καὶ μάλιστα συνεχίζεις νὰ ἐπιμένεις σ' αὐτὸ τὸ ἐπικίνδυνο καὶ ἀνόητο ἄκουσμα !

Πρόσεχε «πάτερ», ἥδη ἔχεις παραδώσει τὴ «γῆ». Μένει νὰ παραδώσεις καὶ τὸ «ὔδωρ» γιὰ νὰ ἐπικαθίσει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου καὶ ἡ «μίτρα», μὲ πᾶσα βυζαντινὴ μεγαλοπρέπεια ποὺ τόσο ἐπιθυμεῖ ἡ καρδιά σου ὑπεράνω τῆς Ὁρθοδόξου Ἀληθείας.

Ἀγιορεῖτες Κελλιῶτες Πατέρες.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΗ :

***ΠΗΓΗ :** <https://orthodoxia.info/news/ekklisiastiko-fronima-oros-sotirias/>,

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία τοῦ Ἱερομονάχου Ἀντίπα μὲ θέμα «Ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα: ὅρος σωτηρίας» ποὺ ἐκφωνήθηκε στὸ πλαίσιο τῶν ἐκδηλώσεων « ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2022» στὸ Μπραχάμι Ἀττικῆς, στίς 14/10/2022.

Βίντεο ὁμιλίας <https://www.youtube.com/watch?v=3GHGHkU6s5E> (χρόνος : 38'.21'' – 38'.33'').